

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 » — »
Negyedévre . 5 » — »
Egy óra . . 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Láng Lajos Ausztriáról.

Pécs, 1900. augusztus 28.

Láng Lajos, a kormánypártnak ez a rokonszenves, oszlopos tagja, vasárnap beszámoló beszédet mondott Nagybányán és beszede elején élénk színekkel ecsetelte azokat a sajnos jelenségeket, amelyek az osztrákoknak ellenünk való agyarkodásában nyilvánulnak. Nem ő találta ki, de elismerésre méltó az az őszinteség, a mellyel kimondja, hogy *Ausztriában csak egy dologban tudnak a különböző pártok egyetérteni és ez az elfogultság Magyarország iránt.*

Hát ez igazán sajnos jelenség, de kétszeresen sajnos a kormánypárt szempontjából, a mely egyre azt hirdeti, hogy a gazdasági közösséget az az érdekközösség teszi kívánatosá, amely gazdasági tekintetben Ausztria és Magyarország között fennáll s a mely csak olyan közös gazdasági politikában vezethet üdvös eredményekre, amely az egymásra utalt két állam kölcsönös méltányosság-érzete által vezéreltetik s az egyik fél érdekeinek érvényesülésétől nem félti a másik fél jogos érdekeit.

De hol van az a méltányosság, vagy csak egyszerű igazságérzet is Ausztriában, a mely Magyarország jogos érdekeinek csak némi részben való érvényesülését is ferde szemmel ne nézné s azok elnyomására minden eszközt mozgásba ne hozna? Vajjon vezethet-e üdvös eredményekre az olyan közösség, a melyet az egyik fél csupán a másiknak gazdasági kiszípolozása végett akar fönntartani és kigyót, békát kiált szövetséges társára, ha egészen szabad zsákmányul nem akarja odadobni magát neki.

Azt mondja Láng, hogy nem abban találja a bajt, miszerint akadnak egyesek Ausztriában, akik irigyságtól, sőt szenvedélytől telve beszélnek rólunk, hanem abban, hogy alig akad ott valaki, aki azzal szembeszállni merne és a higgadtabb elemek nem emelik fel intő szavukat. Nos, mi azt hisszük, hogy épen ez a körülmény a legesattanósabb bizonyítéka annak, hogy nem *egysek* azok Ausztriában, akik irigy-

ségtől és szenvedélyes gyűlölségtől vannak eltelve irányunkban, hanem ezekkel az érzelmeikkel és törekvésekkel van telítve Ausztria minden népe, sőt maga az osztrák kormány is.

A mikor Láng Lajos maga is hangsúlyozza, hogy az egymással a legádázabb harcban álló osztrák pártok csak az irányunk való elfogultságban értnek egyet, akkor nem lehet beszélni egyesekről, akik Magyarország érdekei ellen törnek s a mikor a higgadtabb elemek sem emelik fel intő szavukat a minket támadók hősködése ellen, a mikor nem találkozik Ausztriában senki, aki a minket gyarmati helyzetbe süllyeszteni akarók mozgalmá ellen állást merne foglalni: akkor ne is beszéljünk higgadt elemekről, vagy olyan osztrák kormányról, amely velünk szemben őszinte méltányosságot és igazságot gyakorolni akar.

Nem a bátorság hiánya az az osztrák kormányoknál, hogy az ellenünk való féktelen gyűlölködésnek utját nem állják; egyenesen az akarat hiányzik és hiányzott bennük erre az utóbbi évek ádáz küzdelmei között, mert maguk az osztrák kormányok voltak azok, kik a különböző osztrák pártok magyargyűlöletét használták fel a saját belviszályaik ellensúlyozására s a Magyarország ellen viselendő háboru jelszava alatt iparkodtak a parlament összes pártjait egyesíteni.

Vaióban a lelki vaksággal átáros elfogultság szükséges ahhoz, hogy a Magyarország sorsát intező magyar parlamenti körök még mindig görcsösen ragaszkodjanak a gazdasági közösség fönntartásához, mikor ők maguk is kénytelenek bevallani, hogy — Láng Lajos szavai szerint — a két egymásra utalt szövetséges közül az erősebb és gazdagabb elfeledkezik arról, hogy a gazdasági összeköttetés velünk, a gyöngébbel és szegényebbel, még ha hasznunkra válik is, neki okvetlenül még több hasznót hajt; — kénytelenek bevallani azt is, hogy nemcsak a rokonszenv hiányát látják a szövetségesben, de még a józan számítás is kiöli belőle az elfogultság.

Nos, a józan számítás — azt hisszük — nem az ellenünk agyarkodó osz-

trák szövetségesnél hiányzik; mert ők nagyon biztosan számítanak rá, hogy azt a gazdasági közösséget, a melyből nekik több a hasznuk, mint nekünk, meg nem döntheti semmiféle agyarkodásuk, semmiféle inzultusuk, mert a magyar irányadó politikusok sokkal gyávábbak, semhogy bármilyen támadással szemben is az udvarnak nem tetsző gazdasági különválásra gondolni mernének.

Az osztrák pártok egyetértő magyargyűlölete, egyes köröknek ellenünk való pimaszkodása s a higgadtabb elemeknek s a kormánynak ezekkel szemben való közömbössége mögött nagyon is józan számítás rejlik, a melyeknek veleje az, hogy minél ádázabb gyűlölettel támadnak, minél képtelenebb követelésekkel lépnek föl ellenünk, annál több előnyt csikarhatnak ki tőlünk, mert arról Magyarországon szó sem lehet, hogy itt a sikanériákat s a szípolozást megunva ajtót mutassanak a támadóknak s fölállítsák a magyar vámsorompókat.

A mi államférfiaink egész energiája abban merül ki, hogy az agresszív osztrák törekvésekkel szemben Láng Lajos példájára aggodalommal néznek a legujabb vámtárgyalások elé, a melyeknél a külfölddel szemben egységesen kellene egymás érdekeit megvédenünk.

Tudják, be is vallják, hogy Ausztriában minden tényező annyira elfogult irányunkban, hogy kölcsönös érdekvédelemről szó sem lehet, mégis nem merik magukat elhatározni arra, hogy védelmezzük meg hát akkor a saját érdekeinket külön, hanem aggodalommal néznek az egységes érdekvédelem elé, a melyet a bécsi Burgból parancsoltak rájuk s a mit az osztrákok bölcsen tudva, nagyon is józan számításal jönnek hozzánk egyezkedni káromkodva és husággal a kezükben.

Jegyzetek párisi kiküldetéséről.

Irta: Holly Mihály, asztalos-mester.

(Folytatás.)

Svédország fővárosának, Stokholmnak pavillonjába érve, láttam pénzszekrény alakú, két ajtós, fából készült ritka szép szekrényt, gyönyörű, berakott belső fiókokkal; ezen ki-

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség szives tudomására adni, hogy a

KÁVÉHÁZ-ÁTVÉTEL. ROYAL-KÁVÉHÁZAT

f. évi szeptember 1-én átveszem és azt tovább vezetem.

Solid árak! Pontos és előzékeny kiszolgálás! Legfinomabb italok!

A t. nagyközönség nagybecsült pártfogását kéri,

mély tisztelettel

Kádár István, kávé.

vül egy arab sflü hálószoba berendezés ragadta meg figyelmemet. Ezek közt különösen egy norvégiai szék berakott lábakkal tűnt ki. Egyéb kiállításai közül igen előnyösen válnak ki tüvegipar készítményei. Azon kívül selyem szövészete bámulatot keltő magaslapon áll.

A spanyol pavillonban remek szőnyegképek vonják magukra a közfigyelmet, melyek közül egy, az Isten-ember tragédiájának utolsó felvonását, Krisztus kinszenvedését a kereszt-fán ábrázolja meghatóan, felségesen.

Monakóhoz érve, játék barlangnak képzeltem, mint azt sokszor Monakóról hallottam és olvastam. Amde feltevésemben csalódtam; mert láttam egész sereg hal- és tengeri állatgyűjteményt kiállítva. Pedig tán a közérdeklődésnek általánosabb kielégítésére szolgált volna, ha kiállítják vala annak statisztikáját, hogy hány milliónyi vagyon és mennyi ember ment ott tönkre. Hány esett beteges szenvedélynek, a könnyű módon való hirtelen meggazdagodásnak, szánandó áldozatává és hány lett az ott divó gyilkos kártyajáték-szórakozásnak földönfutója, Isten soha vissza nem szerezhető adományának, legdrágább kincsének: életének féktelenül odavetett eltékozlója. És Monakó hány családi boldogságnak titkos temetője. Ilyen statisztikai kimutatás megdöbbentő képének bemutatása az erkölcsi okulás hasznával járt volna sokakra nézve. No de hagyjuk itt e szomorú hírnévre jutott állam kiállítását és ránduljunk hamarosan Mexikóba, hol híres butorkiállítását találunk csinos egyszerűséggel kidolgozva, melyekben igen érdekes és feltűnő egy keresztlap, 150 cmtr. átmérőjű, mely egy darab mahagoni fából készült. Azonkívül márvány, illetve kőfaragó ipara remek. Lépcsőzetek, alapzatok, szobrok, oszlopok és oszlopfők, különféle modorban kifejtve, remek kiállítást nyújtanak.

A magyar pavillonba csak nagy tolongás mellett juthat el az ember. Valóban bámulatos, mint érdeklődik a világ Magyarország ipari, közgazdasági és művelődési fejlődése iránt. Hisz tapasztalásból tudjuk, hogy a követségek között is csak Ausztria létezik s Magyarországot csak olyba tartja a külföldi, mint egy szegény, árva fogadott lelece gye-reket. A külföldi előtt csak egységes Ausztria létezik. Annál jobban esett honfiai lelkemnek, hogy hallom édes hazám dicsőítését, látom hazám iránt a világ érdeklődését. A követ-

kezmények és a kiállítási juri elismerése igazolták Magyarországnak, mint államnak nemcsak egyszerű létezését, de annak minden oldalú ipari fejlettségét, a közfigyelmet fölkelte nagyszerű, rohamos előhaladását és ezzel közbecsülést vivott ki magának, mit kitartó becsületes munka, példás szorgalom és az igari ágaknak egyöntetű felkarolása továbbra is biztosítanak a magyarnak Adja Isten!

A német pavillonba csak jeggyel lehet bejutni. Hol is igen szép, megkapó látvány tárul a szemlélő elé. Bővebben ezzel nem kívánok foglalkozni, hisz ismerjük a nagy Németbirodalom ipari előhaladottságát és mint szövetséges társunknak egyéb körülményeit. Sok, igen sok oldalulag van itt Németország képviselve, de az igazi hitű francia gyomra még mindig nem veszi be a németet Csömört kap a látásán. Bírások ilyen volna a magyar is az osztrákkal szemben, hol volnánk akkor mi iparilag és közgazdaságilag. De mit tehet az az áldott egyszerű eszű magyar nép és sovínisztikus felfogásu magyar iparos, mikor a mi közönségünk oly igen szerelmes az osztrákba és nem tud polypszörű, szipolyozó öleléséből kibontakozni.

A hadfelszerelésnek és haditengerészeti kiállítás is nem csekély látni és csudálni valót nyújtott. A mai kor óriás ágyui, mint félelmetes szörnyetegek komplikált öldöklő szerkezetükkel szinte borzalmat keltenek. Számos fegyvernem, miniatúr hadihajók szebbnél szebb kivitele van itt bemutatva. Ugyanitt látható a többi közt egy 20 méter hosszú öntött vascső. Emelésre méltó a kiállítás mellett az orosz pavillon kútján, hol szintén a hadászat eszközei, mint a tudomány pusztító vívmányai láthatók.

Innét kijutva szemünk elé tárul a kiállítás legszebb és legbámulatosabb része, a Champ de Mars (Mars tér.) E téren balról alul felül a kiállítás legimpozánsabb és szépség tekintetében is a tökéletesebb épülete, közepesen összekötve félkörben a villamossági pavilon, a mi már kívül is nagy hatást gyakorol a szemlélőre. Ettől jobbra érünk először a zenepavillonba, hol remek kiállításu zongorák tömkelegével találkozunk. Fel van itt halmozva citera, trombita, hegedű, fuvola stb., szóval hatalmasan képviselve látunk itt minden kigondolható hangszert.

Tovább haladva, utunkba esnek a ko-

csigartóipar szinte megirigyelt alkotásai. Pompásnál pompásabb hintók egyuttal a nyeres ipar fejlődését is előnyös színben tüntetik föl. Ezek közt ismét a honi ipar kiváló sikerével találkoztam, melyet *Kölber* Testvérek budapesti kocsigartó cég magas foku szakértelme mutatott föl: eltekintve a közönséges gyönyörű és a többi közt is feltűnő batárjaitól, állított ki angol mintára készült társaskocsikat, továbbá új találmányu motorkocsikat.

A kocsikiállításól balra látjuk a famunkáló géposztályt, a mely teljes működésben volt, mi érdekes látványt nyújtott; a szemlélő fogalmat alkothatott magának arról, mi minden torturán kell a nyersfának átmenni, míg az mint butor vagy más efféle, rendeltetése céljához jut.

A famunkáló géposztály tőszomszédságában van a papirkészítés meglepő gépezete, mely ott dolgozza fel papírrá az anyagot. A gépnek ezen munkája sok nézőt csábított ide. Itt látjuk a papirkészítés egész processzusát. Szemünk előtt rakják be az anyagot, melyet a gép megmos, megtisztít, megfőz, liszté őrli, az anyagot keveri, majd péppé változtatja s látjuk, a mint a pép hengerekre csavarodik, melyeken áthaladva a szárító hengerekre kerül; s mint kész papír átvándorol szépen a mellette alkalmazott nyomdagépbe és a sajtó magából kibocsátja a kész lapot, melyet olvashat azonnal az álmélködő szemlélő.

Ezen csodás látvány hatása alatt átme-gyünk a nagy gépterembe, hol Németország van képviselve a legszebb, legcsodásabb gépekkel, mit maguk a franciák is elismernek. Bámulatba ragad emellett a villamos pavillon, hol a mai kor óriási vívmányait szemléljük, a mennyiben itt találjuk a villamos csodás erőnek gépeknél való felhasználását, villamos erőre berendezett kis és nagy gépet s a géptechnika minden kigondolható variációját szemlélhetjük itt közvetlen közletről.

A géposztályból kijöve, nagy csoportosulás előtt találjuk magunkat és a mint szemügyre vesszük azt közelebről, a csoportosulást csupa hölgy közönség képezi. E tömegben átjutni szinte bajosnak látszik. — Es mindez miért van? Mert itt van a divatvilág képviselve; szebbnél-szebb s remek divatickekkel kapraztatják szemünket és így nem csoda, ha a látogató hölgyvilág ide tódul, mintegy hozsasan elmélázva; kíváncsisága fel lévén csi-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Karcolatok a Bach-korszaki színivilágból.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Írta: A s.

Ugyan hol is mulathatott volna a magyar ember abban a szomorú Bach-világban, mint néha a cigány magyar nótája mellett.

Ha a cigány húzta, akkor legalább elmerengett s visszavarázsolta lelke az elmúlt jobb időköt; ha pedig a cigány a négy fal közt csak neki húzta és húzott olyan nótákat, a melyekért a zsendár vasra verte volna, ilyenkor tombolt és szidta bor és nótá mellett azt a kutya végzetet, a mely ilyen árvaságba és szolgáltságba sodorta ezt a jobb sorsot érdemelt nemzetet.

A másik egyetlen szórakozási helye pedig a színház volt.

Az a kevés színigazgató, ki nagynehezen és bizony egy kis lurfanggal színigazgatói engedélyhez jutott, aligha élt jobb napokat, mint az 50 es években.

Hisz az a fájó sebzett szív akkor is minden magyar kebleben izzó tűzben égett s csak egy legyintés kellett hozzá, hogy lángba — lelkesedésbe — csapjon át.

Az egyetlen hely a színház volt, a hol a rideg cenzura mellett is el-elrebbentek

egy színész ajkáról: »szegény hazám«, »édes magyarom«, »tűrjünk, csak tűrjünk«, »megvirrad még valaha«, »hajnalodik már keleten« stb. fele a helyzetünkre vonatkozó szavak.

Azt a tombolást, demonstráló lelkesedést az ilyen szavak hallatára leírni nem lehet, mert hisz a bilincses időben csak ilyenformán nyilatkozhatott a haza iránti lelkesültség. A színház egész publikumát nem lehetett a zsendárnak bekisérni.

Természetesen ilyenkor előadás után nyomban újból bekérték a darabot a rend és csend közegei. S jaj volt annak az elkárhozott színésznek, a ki azt a szót, vagy mondatot ki merte mondani a színpadon, a mit a helytartóság rendőri osztályában a szindarabokból kitöröltek. Az a színész szentül a dutyiba került. Hiába védelmezte magát azzal az illető, hogy ő ezt a szerepet, még a 48. előtti időkben tanulta meg folyékonyan könyv nélkül, a midőn nem cenzurálták meg a szindarabot s így a nyelve reá megy önkénytelenül. Azért az ilyen színészek nem volt pardon. Ilyen szerencsében, a mint akkori időben hallottuk, legtöbbször részesült Rónay Gyula, Takács Ádám és Komáromi Lajos, mindannyian volt honvédek.

Azt mondtuk, volt honvédek. Ezt úgy kell érteni, hogy az 50 es években működő színészeknek — természetesen álnevek alatt, $\frac{5}{10}$ ed része menekült honvédből állt, kik inkább hirdettek az így is elnyomott magyar szót, mintsem cserepárok legyenek.

Pedig annak az 50-es évekbéli színigazgatónak, mielőtt concessziót kapott, ígéretet kellett tennie, hogy volt honvédet nem fog

szerződtetni, illetve megfogadni társulatához. Ha pedig valamely városban megkezdte a működését, már az előadások megkezdése előtt referálni kellett a rendőrség előtt arról, hogy tulajdonképen miféle elemekből áll a társulata.

De hát derek hazafias színigazgatók voltak azok, pedig némelyiknek, így például. Pazmálynak ugyancsak nagy rovása volt, mert hisz ő volt társulatával 49. évi nyáron Komáromban. (Erről külön karcolatot írunk.) Azonban ő ép úgy mint a többi is, ügyesen kivágta magát s vezette *az akkori időben igazán nyelvé apostolait* e siralom völgyében.

Nem lesz talán érdektelen, ha elsoroljuk az 50. évekbéli színigazgatókat: Baki, Budai, Chabai, Juta, Havi, Hetényi, Hegedüs, Hubai, Keszi, Kétszeri, Kőszegi, Latabár, Pularecky, Nagy Mihály, Pozsonyi, Pazmány, Szabó, Szuper, Várady.

A színigazgatók közül csak Hegedüs, Havi Szabó és Latabár volt fixizeteses igazgató. Ilyen társulatoknál csak volt hébe hóba egy kis apró-pénze a tagnak s ha nem volt pénze, volt követelése az igazgatón, mit ha beütött valamely jövedelmező város, akkor meg is kapott, ha azonban például 20 egymás utáni jövedelmezetlen városban küzdöttek is a színészek, még sem perelték be igazgatójukat, mert először az nem volt még akkor divatba hozva, másodsor a streikolásnak akkor még a magvat sem ismertek és harmadszor, mert nem volt színészegyesület fele kommando, a ki ügyesbajoskodott volna az igazgató és a színészek dolgában s csak egy eset adta volna elő magát, hogy perli a színész az igazgató-

gázva, stációt tart, elmereng, majd kritizál s erős elhatározás fogamzik a kis hamis agyában, hogy ha hazamegy, azzal fogja megörvendeztetni férje urat, papáját vagy mamáját, hogy a látott és már választott divatcikkekből csinál megrendelést.

(Folyt. köv.)

Harminc év után.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. augusztus 28.

Harminc hosszú év után, ma gyültek egybe a pécsi főgimnáziumnak 1870-ben érettségizett növendékei, kiket *Fischer Ferenc* ügyvéd, a »Pécsi Takarékpénztár« ügyésze és *Darázsy Ödön* siklói ügyvéd hívtak össze a harminc éves találkozóra.

Az összejevetel tagjai ma délelőtt kilenc órakor gyültek egybe a »Royal« kávéházban, hol a találkozóra a pécsi főgimnáziumnak 1870 ik érettségizett negyvenkét növendéke közül megjelentek: *Dvorssák János* pápai praelatus Szófiából, *Förster Aurél* földbirtokos Káváról, *Bernáth Kálmán* főbíró Tabról, *Piszar Antal* dr. ügyvéd Barcsról, *Havasy József* plébános Rezből (Zalamegye), *Rák Imre* körjegyző Abaligetéről, *Jessenszky Gyula* főbíró Pécsváradról, dr. *Neuhausz Jakab* orvos Szigetvárról, *Polgár Jenő* biztosítási főügynök Pécs, *Fischer Ferenc* ügyvéd, a »Pécsi Takarékpénztár« ügyésze Pécs, *Mutnyánszky Béla* ügyvéd Pécs, *Darázsy Ödön* ügyvéd Siklóról, *Kim Gáspár* árvaszéki ülnök Pécs, és *Scharfenberger János* plébános Püspöklak.

Távirati uton részvételüket megígérték, de eddig meg nem jelentek: *Polgár József* kir. körjegyző Hatvan, *Bottka Antal* földbirtokos Bodrogh és *Pleiner Lajos* kir. körjegyző Kaposvár.

Távolmaradásukat különböző okoknál fogva kimentették: *Nagy József* gazdasági intéző Pellérd, *Jagics József* országgyűlési képviselő, ki egy *Darázsy Ödön* ügyvédhez intézett meleghangu levélben, Párisban való időzésével mentette ki távolmaradását, továbbá *Magyar Miklós* závodi plébános, *Hollós Häckl Henrik* káplán és *Morasics György* maránci plébános.

Meg nem jelentek: *Csesznák József* ügyvéd Zala-Egerszeg, *Dalolics Ferenc* igazság

ügyminiszteri számvevő, *Preusz Zsigmond* cs. és kir. járásbíró Bécs, *Zvetkovics Gyula* magánzó Pécs, *Bodó János*, *Erdélyi János* esp. plébános Lakócsa *Tóth Gyula* plébános Szent-Lőrinc. Ismeretlen tartózkodásu *Tabak Ferenc*, minek folytán a találkozó egybehívói felkértek mindazokat, kik netán *Tabak Ferenc* tartózkodásáról tudnak, hogy azt akár *Fischer Ferenc* ügyvédnél Pécs (Pécsi Takarékpénztár), akár *Darázsy Ödön* siklói ügyvédnél bejelentsek, hogy a jelenleg ismeretlen tartózkodásu iskolatárs az 1905 évben tartandó öt — illetve harmincöt éves találkozóra meghívható legyen.

Az egybegyült iskolatársak ma délelőtt a »Royal« kávéházban történt találkozásuk után a belvárosi templomban délelőtt tíz órakor háláadó misét hallgattak, melyet *Magenheim József* belvárosi plébános olvasott.

Innen az iskolatársak a főgimnáziumba mentek, hol volt tanárukat *Incédy Dénest*, a főgimnázium jelenlegi igazgatóját akarták üdvözölni, ki azonban súlyos betegsége miatt nem fogadhatta volt növendékeit s így az iskolatársak nevében *Dvorssák János* pápai praelatus *Szegedy Fülöp* főgimnáziumi tanár előtt tolmácsolta az iskolatársak hálás üdvözlését, hozzáfűzvé ama reményüket, hogy öt év múlva tartandó összejevetelük alkalmával alkalmuk lesz szeretett igazgatójukat, illetve tanárukat egészségben üdvözölhetni.

A főgimnáziumból *Magenheim József* belvárosi plébánoshoz mentek az iskolatársak, kik déli félegy órakor gyültek össze ebédre a »Hajó« szállodában.

A kedélyes ebédnél, mely a legvidámabb hangulatban *Horváth Pali* zenekarának hangjai mellett délutáni három óráig tartott, *Dvorssák János* pápai praelatus mondta az első felkőszöntőt, melyben a mai nap emlékeit méltatta, majd *Scharfenberger János* püspöklaki plébános éltette egy hosszabb felkőszöntőben az egybegyült iskolatársakat.

Az ebéd után, délutáni három órakor az iskolatársak a kegyeletnek szentelték idejüket s a budaikülvárosi temetőbe mentek, hol az 1870-ik évben érettségizett főgimnáziumi növendékek közül elhalt s Pécsen eltemetett iskolatársak sírját látogatták meg.

A negyvenkét növendékből tizenhárom hunyt el s ezek közül *Daempff Sándor* kir. ítélőtáblai bíró, *Erőssy József* ügyvéd, *Duchon Iván* ügyvéd és *Blauhorn Lajos* nyugosznak

direktor, hogy juthat ilyen helyzetbe? Hisz ha nem megy jól a dolga, nagy ez a Magyarország, nem utaztatja társulatát a maga költségén, mint manapság s nem volt negyven szintársulat, mint manapság, mégis belejutott a csávába tehetetlenségével azért, mert ez a direktor arról volt nevezetes, ha egy városba bevette magát társulatával, nem mozdult addig abból a városból, míg rá nem untak, jobban mondva: míg ki nem nézték a városból.

Igy történt Komáromban is. Társulatának tagjai a közeli nagyobb községekbe vonultak s ott hirdették az ígét egy kis meleg cipőért a jó magyar polgár népnek.

Megtudta ezt a csallóközi intelligencia, hogy Dunaszerdahelytől nem messzire Nagymegyeren egy magyar szintársulat működik. S azon csodálkozott legjobban, hogy egy oly keresett központ, a hova a 48 előtti időkben Latabár, Chabai, Várady ellátogatott szintársulatával, most 16 év leforgása után (47-ben volt ott utoljára magyar szintársulat) egyetlen magyar színigazgatónak sem jutott eszébe Dunaszerdahely és környéke. Pedig Csallóköz közepe, Dunaszerdahely vidékén egymást éri a sok kastély s a kastélyokban azok a jó magyar hazafiak laknak, kik az 50-es években távol tartották magukat a közügyektől és semmiféle hivatalt nem vállaltak.

Udvarnok, Bacsók, Bartal, Bittó, Kondé, Benyovszky, Gátffy, Prileszky, Olgay, Földes, Ollé, Petőc, Argay, Pétyeni stb. uri családokból szép és előkelő közönség telt ki. Ehez a város polgársága, hivatalnokok, mérnökök, pa-

a pécsi temetőben, kiknek sírjánál *Dvorssák János* pápai praelatus mondott megható emlékeszédet.

Majd a Zsolnay-gyárat tekintették meg az iskolatársak, kik még a délelőtt folyamán *Zelesny Károly* fényképezésnél lefényképeztették magukat s kik este nyolc órakor ismét a Hajó szállodában gyülnek egybe vacsorára, mely után az iskolatársak a régi harminc éves édes ifjúkori emlékek felelevenítése után hazautaznak, a kellemesen eltöltött nap emlékével s az öt év múlva történendő találkozás reményével sziveikben!

Hírek.

Pécs, 1900. augusztus 28.

Hercegovinai közmondások.

Gyűjtötte: *Mártonfy Imre.*

Azt hiszem, mindenki tudja, hogy hol van Hercegovina, de a laikusok kedvéért még is megmondom, merre fekszik. Hercegovina Dalmácia és Szerbia közt terül el, éjszokról határolják Montenegró és Albania. Nevét »hercegország«-tól vette, mert boldogult uralkodóját Istvánt, 1440-ben III. Frigyes német császár herceggé emelte.

Jóllehet 1483-ban a török foglalta el és Boszniával egyesítette, 1878-ban pedig az osztrák annektálta, mégis megtartotta szláv nevét s törökül ma is „hersek“-nek nevezik.

Lakói jobbára szerbek, montenegróiak és bosnyákok, s nyelvöket és nemzetiségüket is megőrizték. Innét vannak az egyes népdalok, népregék és közmondások, melyek fiúról-fiúra szállva, hagyományként megmaradnak. Ott utaztam volt szerencsém a közmondásokból egy kis gyűjteményt összeállítanom, melyet tölem telhető fordításban itt közlök:

1. A hány falu, annyi szokás.
2. A kit a vipera megszurt, az már a gyiktől is fel.
3. Egyik kezed üres, a másikban pedig semmi sincs.
4. A ki az egész világot szolgálja, nem tudja, kitől kérjen bért.
5. A lovat kötőfékkel, az asszonyt pedig nyelvvel kell megzabolázni.
6. Ha igazságot akarsz, akkor nem kell kadi (bíró.)

ját, ez esetben az igazgató feloszlatta volna társulatát s egy csapat ember kenyér kereset nélkül maradt volna. Egy ilyen aposztolek oszlását pedig semmiféle idegenből ide származott policiális hatalom meg nem akadályozta, sőt örült neki, mert a magyar szintársulat elzüllése után nyomban jelentkezett a német direktor; e fajtából pedig a magyar korona területén 60 társulat működött, melyből Magyarországon 25—30 direktor hirdette személyzetével a német ígét.

Azért tehát, a fixista magyar direktor nyugodt lehetett, mert tudta, hogy tagja be nem pereli, hisz ha lesz jövedelem, úgy is meg fogja kapni követelését.

Ilyen és ehhez hasonló esélyeknek a többi derék Bach-világi magyar direktor nem volt kitéve, mert ők ugynevezett proporciókra voltak szervezve. Ennek a proporció-féle társulásnak pedig az egyszerű magyarázata ez: ha jöttek: leszte, ha kerestek: eszte — ellenben nem. A proporciós színésznek soha sem volt pénze, nem pedig azért, mert a direktor kalkulusa elszámolt, felszámolt minden jövedelmet diszietre, szindarabra, utazásra, csak a színész zsebébe nem jutott egy krajcár sem, kivéve, ha szinlapot írt, szinlapot hordott, világozított, diszített, ügyelt, rendezett, stb. — ezek a funkciók mind előadásokintéri honoráriummal díjaztattak, ez volt a zsebpénz. A koszt és kvártély azonban biztosítva volt a direktor által (ha ugyan volt? Szedő.)

Egy ilyen proporcionális társulatnak 1859-ik évben rossz dolga volt Komáromban. Megfoghatlan ugyan, hogy proporcionális

pok, tanítók nagy színhazi közönséget képeztek.

A dunaszerdahelyi kaszinó tagjai értekezletet tartottak, kimondván, hogy azokat a Nagymegyeren működő színészeket meg kell hívni Dunaszerdahelyre, ebbe a színészetre 12 év óta éhező városkába s rögtön kiküldtek egy tagot Megyerre, hogy ez ügyben érintkezésbe lépjen s a szükséges lépéseket tegye.

Estefelé érkezett oda a kiküldött. Épen ott morzsolgatták szerepeiket a színészek a nagykorcsma udvarán rögtönzött ponyva (nem sátor) csak kerítés mellett. Az akusztikát a csillagos firmamentum adta az előadás élvezetéhez.

Ennek elbeszélése maga egy »karcolat« keretébe illenek be, midőn a társulat tagjai megtudták, hogy mi járatban van a kiküldött.

Csak annyit mondunk egyelőre, hogy az előadókon oly izgalom vett erőt, hogy egyik sem tudta szerepét, csetlett, botlott a nyelvük, miért előadás után engedelmet is kértek és meg is magyarázták, hogy azon ne csodálkozzék a kiküldött, mert hát valóságos megváltójukat látták benne s az igazgatótól képtelenek voltak jó produkciót mutatni.

Legelső kérdése az volt a kiküldöttnek, ki az igazgató és hol van, jöjjön elő az előadás utáni barátságos vacsorához.

Az igazgató, Kőszegi Endre, Komáromban egész nap a Duna szélén van és halász — vala a felelet.

— És önök kinek az igazgatása alatt működnek itt Nagymegyeren?

— Kőszegi neve alatt.

7. Ha rókát kergetsz, elüzd a farkast.
 8. Ha megölted a farkast, dobd mindjárt a verembe.
 9. Ha az ördög nem akar távozni tőled, távozzál el te tőle.
 10. Kősd meg az olyan lovat, melyet gazdája neked ad.
 11. Ha barátaiddal jó lábon akarsz állni, etesd, itasd őket.
 12. Jobb az okos ellenség, mint az ostoba barát.
 13. Még a tiszta buza között is van elég gaz.
 14. Ugy bámul, mint a borju az új kapura.
 15. Ha a gyümölcsfa magától hullatja gyümölcsét, nem szükséges azt kövel meghajtanod.
 16. A szamár addig nem tud uszni, míg a víz a fülén be nem folyik.
 17. A nedves földnek nem kell eső.
 18. Jobb aludni, mint álmosnak lenni.
 19. Az ing legközelebb áll az ember bőréhez.
 20. Ha a kenyeret felvágod, az nem lehet már többé egész.
 21. Ha a kutyát erővel viszed vadászatra, nem fog üzni vadat.
 22. Nehezen születünk s nehezen halunk meg.
 23. Sohase tudhatni, hogy mit hoz a holnap.
 24. Nehéz a rosszat megjavítani.
 25. Töröknek és kisgyermeknek ne ígérj semmit, hanem a mit adni akarsz, azt add mindjárt.
 26. Inkább egy rossz esztendő, mint egy rossz szomszéd.
 27. Az nem lehet óozó, kinek nincs fekete keze.
 28. Könnyebb mindent összeenni, mint mindenről beszélni.
 29. Minél jobban mosdik a szerecsen, annál feketébb lesz.
 30. A réz vagy para (török rézpenz) mindegy.
 31. Nem mind arany, a mi fénylik.
 32. Könnyebb azt kérdezni, hogy kinek a felesége, mint kinek a leánya.
 33. Az ördög nem hagy maga után nyomot.

— S hol van a többi tagtárs? csak ennyien vannak? — mert alig voltak öt-hatan mindössze.

— Kérem, mi direktorostul együtt csak tizen vagyunk, tizenegyedik a sugó.

— Irják le az egész társulat nevét egy papírra.

Ime: s ezzel átnyujtá Szigetkövi, a társulatnak ez idő szerinti művezetője, a névsort, állt pedig az egész társulat a következő tagokból:

Köszegi Endre, igazgató,
 Köszeginé Barca Mari,
 Balog Alajos,
 Balog Alajosné,

Balog — kinek keresztnevét bizony elfeledtük, mert hát ez nem tegnapelőtt történt. E férfiről még az a megjegyezni való, hogy mint alább látjuk, a legraktikusabb szinlappostó volt, de annál rosszabb színész s hogy a praktikusságát évek mulva sem felejtette el, kitűnik abból, hogy az ország legelső csalogányának, Blaha Lujzának urimódban élő mostohaatyja lett.

— ennek neje, (de akkor még nem Blaháné édes anyja)

Demjén Lilla,
 Demjén Gili,
 Szigetkövi Zsiga,
 Rátkai Ede,
 Márki Sándor (sugó).

A névsor elolvasása után a csekély személyzet feletti kissé fanyar észrevételére azzal vigasztalták a kiküldöttet s általa az egész Duna-Szerdahely és vidékének közönségét, hogy

34. A ki nem tudja, miről beszéljen, az hazudni kezd.

35. Mindent eltakar, mint a vipera a lábát.

36. Még a Krisztus koporsóját se őrizték ingyen.

37. Bár többféle eredetűek vagyunk, mégis egy anyagból állunk.

38. Szerszám nélkül nincs mesterség.

39. Egészség nélkül mit ér a gazdagság.

40. Szorgalom nélkül nincs tanulás.

41. Többet ér, ha ingyen dolgozunk, mintha a napot lopjuk.

42. Ha a bolond hallgat, akkor okosnak tartják.

43. Isten adta, Isten vegye el.

44. Isten uralkodik, mint Isten, a cár: mint cár.

45. Fekete fez rossz jel.*)

46. Erőszakkal még az Istent se lehet kérni.

Napirend 1900. augusztus 29-én

Naptár szerda, aug. 29. — Róm. kath.: János fejev. — Prot.: János fejev. — Görög-kel.: (aug. 16.) Diomld. — Zsidó: Elul 4. — Nap két 5 óra 15 perckor: nyugszik 6 óra 44 perckor. — Hold két 8 óra 45 perckor reggel; nyugszik este 8 óra 25 perckor.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint, helyenkint csapadék, zivatarok és hőszűlés várható.

(A közigazgatási tanfolyam tanárai.)

Ma érkezett le Baranyavármegyéhez a m. kir. belügyminiszter leirata, melynek kapcsán a pécsi közigazgatási tanfolyam tanárainak kinevezéseit is megküldötte. A kinevezések szerint a pécsi közigazgatási tanfolyam tanári kara a következő:

Igazgató: *Koszits Kamill*, vármegyei főjegyző, tanítja az *ügyvitelt*.

Helyettes igazgató: *Tróber Aladár dr.*, városi főjegyző, tanítja a *közjogot*.

*) Hercegovinában és Dalmáciában a fiatal lányok fekete fezt hordanak, addig míg nem jegyesek, aztán vörös fezt tesznek fel, mely arany gyűrűkkel üveg gyöngyökkel és tollakkal van díszítve. Mihelyt azonban anyává lesz, ismét fekete fezt kell hordania, sőt akkor is, ha aggszűz marad.

kezdetnek elégségesek ök 11-en is, de ha jól megy a dolguk, még ki fogja egészíteni a társulatot az igazgató egy-két taggal, csak pénz legyen.

Ezek után egy kis muri következett, a minek befejeztével haza utazott a kiküldött referálni a kaszinóban összegyűlt színházszomszjas közönségnek a látottakról és tapasztaltakról.

Az elmondott tapasztalatok után határozatba ment, hogy biz azokat a színész urakat ki kell váltani komáromi adósságukból. Ez okból hamarjában gyűjtés rendeztetett s rögtön befolyt 140 pengő forint, a mi azután még részleges gyűjtés után 200 pengő forintra kiegészített.

Rögtön ment postán utaválóul Köszegi igazgatónak egy kis összeg Komáromba, hogy előbb személyesen jelentkezék.

Az igazgató néhány nap mulva már jelentkezett s megvalljuk, hogy kevés magyar színigazgatóban ismertünk oly képzett, tágismeretű tudományos férfit, mint Köszegiben.

Megjelenése mindenkit lekötölezett s valóban mint a magyar nyelv hirdető apostolának a vezérét tekintette mindenki s boszankodott azon, hogy is nélkülözhet a magyar színész most, mikor oly majdnem veszélyes missziót teljesít, a mennyiben azt sem tudja, hogy melyik előadásért és mikor viszik a dutyiba.

Hja, akkor ilyen volt a színész helyzete. Nem volt életpálya, csak életküzdelem.

Akkor a közönség, különösen a nagybirtokos osztályu intelligencia, más szemüvegen nézte a színészt, mint most. (Vége köv.)

Tanárok:

dr. *Angyal Pál*, jogtanár, tanítja a *büntetőjogot*.

Auguszt Ferenc, pénzügyi titkár, tanítja a *pénzügyi közigazgatást*.

Bolgár Kálmán, anyakönyvi felügyelő, tanítja a *vallás és közoktatásügyi közigazgatást az anyakönyvi ügyvitelt s a házassági eljárást*.

dr. *Darócy Aladár*, főispáni titkár, tanítja a *filántropiát*.

dr. *Deutsch Kornél*, városi főszámvevő tanítja a *számvitelt*.

Jellasi István dr., vm. tb. főorvos, tanítja az *egészségügyet*.

dr. *Koszits Ákos*, vm. tb. főügyész, tanítja a *ma gánjogot*.

Kim Gáspár, vm. árvaszéki ülnök, tanítja a *gyámügyeket*.

Nagy Jenő, vm. tiszti főügyész, tanítja a *peres és peren kívüli eljárást*.

Pintér Ferenc, városi tanácsnok, tanítja a *katonai ügyet*.

dr. *Rásky Béla* ügyvéd tanítja a *telekkönyvi rendtartást*.

dr. *Szivér István*, vm. aljegyző, tanítja a *közrendészetet*.

Vadnai Jenő, vm. tb. főjegyző, tanítja a *közigazgatási jogot* és

Záray Károly dr., kereskedelmi és iparkamarai titkár, tanítja a *közgazdaságtant*.

A pécsi közigazgatási tanfolyam a belvárosi fiiskola helyiségében lesz elhelyezve s folyó évi szeptember hó hatodikán nyílik meg. Jelentkezések f. évi szeptember hó elsejétől ötödikéig a közigazgatási tanfolyam igazgatója, *Koszits Kamill* vm. főjegyzőhöz küldendők.

(A jogliceum renoválása.) A százados épület renoválása napról napra rohamos léptekkel halad előre. A belsejében ugyszólván egyéb nincs hátra, mint az új lépcsőház építésének befejezése s más kisebb dolgok. Az épületet kívülről egészen bemezelték a tornyokkal együtt s az új világosszínű épület nincs oly komor hatással, mint a régi, az ódon. — Az átalakított termek csak a kitisztításra s a berendezésre várnak, mely munka csak egy vagy két napot fog legfeljebb igénybe venni s így elsejére, a legnagyobb valószínűség szerint, teljesen készen fog állani új alakjában a régi épület.

(A szédelő citerás.) Folyó augusztus hó tizenkettedike és tizennegyediké között a pécsi közhivatalokban, a városházán a pécsi kir. törvényszéknél, a bányai igazgatóságnál — bizonyára magányosoknál is — egy elegáns külsejű fiatalember járt s egy remekművű koncert-citerát — mely testvérek között is nyolcvan koronát ér meg — potom huszonegy koronáért ajánlott megvételre. Természetesen nem a saját személyében kötötte ezeket az alkukat, hanem mint egy bécsi hangszergyáros cég ügynöke mutatta be magát s nagyobb bizalom-gerjesztés céljából: »Planer Károly Bécs, VI., Mariahilferstrasse 24. cégjegyzésű megrendelési ivateket is iratott alá megrendelőivel, kiktől két és négy koronás foglalókat szedve fel, a koncert-citerának öt nap alatt leendő elküldését ígerte. A fiatal ember, ki *Fehér József* néven mutatkozott be, még azzal is fokozta a hatást és vételkeávet, hogy ajánlközásai közben egy-egy olvadékony melódiát citerált el megrendelőinek, kiket többnyire annyira lebilincsel a lány hang s a remek kivitelű citera mesésen olcsó ára, hogy *Fehér ur* egész csinos számu üzleteket kötött. S ez eddig még nem lenne baj, a hiba azon-

ban ott esett meg, hogy a megrendelt citerák sehogy sem akartak megérkezni, mi néhány rendelőt arra készítetett, hogy a »Planer Károly« bécsi cégnek sürgető levelet küldjenek. A levelek azonban azzal jöttek vissza, hogy a »cimzett cég Bécsben ismeretlen«. Így hát nyilvánvalóvá lett, hogy a citerában utazó ur egy közönséges szédelő, ki ellen már megtették a feljelentést s kitől most kötelességszerűen óvjuk a helyi és vidéki közönség ama részét, melynek négy koronáját még nem citerálta el Fehér József ur!

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettyeforrás mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Augusztus hó 28-án reggel 6 órakor a tettyei vitzartó telve; az ellentartóban 900 köbméter volt a víz; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1430 köbméternek találtatott.

— **(Varázsló cigányasszony.)** Érdekes feljelentést tett ma a rendőrségen két cselédleány. *Szellmann* Évinek és *Hermann* Erzsinek hívják őket s a Ferenciek-utcájában laknak. Még a múlt héten járt náluk *Boros* Róza nevű cigányasszony, a ki azzal az ürügygel, hogy megjósolja a boldogságukat, kicsalt tőlük több értékes tárgyat. Még pedig *Szellmann* Évától 2 arany gyűrűt, egy pár arany fülbevalót, egy öltözet fekete ruhát, egy selyem sawlt, egy fejkendőt, egy inget és 3 korona készpénzt; *Hermann* Erzsétől pedig 1 arany gyűrűt, 1 felsőkabátot, 1 alsószojnyát, egy mosókendőt és egy bluzt. Azt mondta ugyan nekik, hogy pár nap mulva visszahozza, de a panaszosok e nélkül is odaadták volna — mint ma bevallották — mert a cigányasszony a nézésével úgy hatott rájuk, hogy el voltak

varázsolva és nem volt szabadakaratauk. Csak tegnap este tudták meg azután, hogy a cigányasszony megcsalta őket s elutazott Budapestre. Most persze kérdés, hogy feltalálják-e; de hogy a kicsalt tárgyakon már tuladott, az bizonyos.

— **(Eljegyzés.)** *Wolf* Sándor Baranya-Szabolcsról eljegyezte *Szondy* Irmát Perekeden.

— **(Halál az országuton.)** Megrendítő csapás érte ma a korai reggeli órákban *Gaál* László mohácsi állami anyakönyvvezetőt. *Gaál* László neje szül. *Balassa* Mária — ugyanis — már huzamosabb idő óta szenvedett belső szervezeti bajban, mely az utóbbi időben oly súlyossá lett, hogy *Gaál* László elhatározta, hogy feleségét, az orvosok tanácsára operáció végett beszállítja a pécsi közkórházba. Ma hajnalban három órakor indultak el kocsin *Gaál* László és neje Pécsre, utközben reggeli fél hét óra tájban azonban az asszony hirtelen rosszul lett rövid haláltusa után meghalt. A mélyen sujtott özvegy férj mindamellert behozta felesége hulláját Pécsre, hol a budai külvárosi temető halottas házában helyezték el. A tragikus véget ért urihölgy haláláról a gyászoló család következő jelentést bocsájtotta ki: »Alulírottak a maguk és rokonságuk nevében fájdalomtól megtört szívvvel jelentik, hogy *Gaál* Lászlóné szül. *Balassa* Mária a legjobb hitves, anya, nagyanya, anyós illetve rokon 1900. évi augusztus hó 28-án reggel fél hét órakor életének 48. és boldog házaságának 33. évében rövid szenvedés után jobblétre szenderült. A boldogultnak drága

hamvai folyó évi augusztus hó 29-én d. u. 5 órakor fognak a budai külvárosi temetőben levő halottas házában beszenteltetni és ugyanott örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise-áldozat a drága elhunyt lelki üdveért Mohácson fog a Mindenhatónak bemutatni. Pécsen, 1900. augusztus hó 28-án. Drága emléke legyen örökké áldott és nyugalma békés! *Gaál* László állami anyakönyvvezető, bar. vármegyei bizottsági tag, férje. Ifj. *Gaál* László, vármegyei szolgabíró, *Gaál* Aranka férj. *Balogh* Bertalanné, *Gaál* Mariska, *Gaál* Sarolta gyermekei. *Gaál* Lászlóné szül. *Vaterlieb* Ida, *Balogh* Bertalan hajóskapitány, menyé és veje. *Balogh* Margit, unoka.

— **(Hamis ezüst forintosok.)** A Majláth-téri dinnyepiacon tegnap este két hamis ezüst forintosot foglalt le a rendőrség. *Takács* József, pécsi dinnyekofa váltatta fel az egyiket tegnap délelőtt *Lakatos* Józsefné, siklósi dinnyeárus asszonynyal, a másikat pedig a felesége délután *Bogovác* Józsefnével. A két asszony csak este, a számadáskor, vette észre, hogy a forintosok hamisak s jelentést tettek erről a rendőrségnek. A rendőrségen megindították a nyomozást, hogy mint kerültek a hamis forintosok *Takácsék* birtokába.

— **(Kutba esett.)** Mint lapunkat Magyar-Peterdről értesítik, *Vókai* Péter ottani gazda udvarában a gazdának *Rigó* József nevű kis unokája tegnap, f. hó 27-én d. e. 10- és 11 óra között a kutba esett, de a közelben foglalatokodó *Vas* Pál szerencsére észrevette

Ötven üveg pezsgőt rendelni, a cigánynak ötven forintot adni egy pillanat műve volt. S aztán, midőn bucsuzól felhajtott a »megkopasztottak egészségére«, nyergeltetett s hazafelé lovagolt a szép holdvilágos éjszakában.

Laci hadnagy betegszobájának ajtaját erősen kopogtatja valaki. Jancsi urfi ijedten szökött ki ágyából és haragosan siet az ajtóhoz, hogy a gyengédtelet szigoruan megfeddje. Ajtót nyitott, de a korholásra nyiló ajk nem talál szavakat. Magda, az öreg házvezetőnő állott előtte magából kikelt arccal, krétatehér ajkakkal.

— Istenem, Istenem, Jézus, Mária és Szent József!

— De hát mi a baj Magda, az Istenért?

— Ah, szűz anyám, megölték a nagyságos urat!

— Kit, te boldogtalan? kérdé halálra ijedve János.

— A papát, a nagyságos urat, az ágyában, vérben, nem mozdul . . . siessen.

— Maradjon itt Magda a betegnél . . . s János urfi leszáguldott a lépcsőkön a földszintre édes atyja hálószobájába.

Az ispán, az irnok, néhány cseléd — kezeiket tördelve állottak a meggyilkolt ágya körül.

— Orvost hívni azonnal! Mit álltok itt ti semmirekelők, nem látjátok, hogy minden perc drága, ha ugyan még megmenthető szegény édes apám.

János urfi szemeiből megeredtek a könnyek, de azért atyjáról leránta a selyem pokrócot s vizsgálá a halálhozó sebek hollétét. Két szúrás, mindkettő a szív tájékán. A tettet nem rég követhették el, mivel a sebekből még mindig szivárgott a vér. Sebei sem lehetnek föltét-

— De édesem, ne gondold, hogy állapotod csak oly könnyen jövátelhető, vagy kendőzhető; s ha igen, ha minden szemet, minden elmét elaltatni sikerülend is, mégis bennünk megmarad a szegény, mi érezzük . . .

— Ne gyilkolj édes anyám, mert szavaid megérlelik bennem azt a gondolatot, hogy legjobb lesz, ha követem Dénest . . .

— Az Istenért Sára, maradj nyugodtan, nem beszélék, hallgatok.

— Igen; hallgass édes jó anyám, ki nem érdemled meg e szegényt, melyről nem tehetsz, melyet édes leányod halmozott szegény becsületes fejedre; hallgass, én is hallgatok . . . éljünk; kísértük meg e néma életet . . . talán elbirjuk — mit én ugyan nem hiszek — de kísértük meg . . . Isten veled édes anyám, terhemre van a beszéd; elmegyek szobámba.

Sára bárónő felkelt ismét és imbolygó léptekkel hagyta el az öltözőt.

Az özvegy báróné pedig az asztal előtt levő nagy karosszékre vetette magát és sirt . . . s midőn a zárda tornyából az esteli harangszó békés hangjai áradtak a kis városra . . . akkor az anya lelke mélyéből imádkozott forrón, szent áhitattal.

Ugyanakkor lehelte ki lelkét Dénes gróf.

balesetet. lement a kutba s kihalászta a gyereket, kinek a nagy ijedségen és egy kis hideg fürdön kívül egyéb baja nem esett.

— **(A sétatér titka.)** Az alsó sétaterről van ismét szó, mely a szép estéken bizony elég titkot rejteget, melyeket nem látni a nagy közönségnek a legjobb, de miket a rendőrségnek észrevenni bizony-bizony kellene. A rendőrségnek nemcsak a sétány kanyargós utjait kellene néha-napján figyelemmel kísérnie, hanem nem ártana, ha figyelmét a bokrok közé is kiterjesztené, hol nem olyan ritkán olyan alakok rejtőznek, kikkel magánosan találkozni még nappal sem tanácsos tisztességes öltözötű embernek, mert azt mind bankárnak nézik. Azonkívül annak a sétatérnek vannak egyéb titkai is, melyeket a nyilvánosságra hozni így nem lehet, de a mely titkokat onnan száműzni a rendőrség kötelessége volna.

— **(Tüzek.)** Garé községben leégett a minap *Honig Mór*, ottani lakos háza. Mint a vizsgálat kiderítette, a tűz azért keletkezett, mert a házon nem volt kémény és mégis tüzet raktak benne. Az alacsony tető azután egy szikrától valahogy tüzet fogott s így támadt a tűz, mely háromszáz forint körüli kárt okozott a tulajdonosnak. — *Kuszkó Mihály*, gyulaújváncsi lakos háza is leégett a minap. A tűzben vagy két tucat aprójóság is elpusztult s a kár négyszáz korona körül van. Hogy ez a tűz mi okból keletkezett, nem tudják. Sombereken is tűz volt mostanában, — *Mandics Glisó*, ottani lakosnak egy kazal szalmája égett le s a kár százhusz koro-

nát tesz ki. Rácgörccsönyben *Rusz Ádám* udvarán egy istálló gyuladt ki a múlt hét végén s a többi gazdasági épülettel együtt ezerkétszáz korona értékben lett a tűz martalékvá. A berkesdi pusztán volt a legnagyobb tűz a legközelebb múlt napok tüzei között. — *Weisz Miksa*, ottani bérlőnek a gabonaasztapján támadt ez a tűz és az egészet elhamvasztotta. A kár itt megközelíti a nyolcezer koronát. Hogy ez a tűz miből keletkezett, a vizsgálat még eddig nem állapíthatta meg.

— **(Bányaszerencsétlenség.)** Mint értesülünk, Somogyon, az ottani kőszénbányában könnyen végzetessé válhatott szerencsétlenség történt. A somogyi kőszénbánya »Rükker« aknájában — ugyanis — *Tóth János* csatlós tegnap a felhúzó kosárba ült, hogy befejezván munkáját felhuzassa magát. Dacára annak, hogy *Tóth János* már hat év óta bányamunkás s hogy tudta, mily veszélyes a felhúzó kosárból kihajolni, elkövette azt a vigyázatlanságot, hogy egy aknában foglalatokodó munkás társa szavát hallva, kihajolt a kosárból. A csigán járó s lefelé jövő kosár azonban ekkor teljes súlyával ereszkedvén lefelé, a kihajoló munkás fejét oly erővel találta megütni, hogy *Tóth János* koponyája menten beszakadt s a csatlós vértől elborultan, eszméletlenül rogyott a kosárba, honnan, mikor felért, úgy kellett munkástársainak lakására szállítani. — A gyorsan előhívott bányorvos azonnal bekötözte *Tóth János* fejsebét, mely súlyos ugyan, de nem életveszélyes. A bányafelügyelőség ez ügyben nyomban vizsgálatot

indított, mely kiderítette, hogy a szerencsétlenséget kizárólag a munkás vigyázatlansága okozta s így azért kit sem terhel felelősség. A hatósági vizsgálat megejtése végett *Vaniss Sándor* főszolgabíró és *Trizler Rudolf* dr. járásorvos a helyszínére utaztak.

— **(Elmebeteg az anyakönyvvezető előtt.)** Darázson a napokban egy fiatal, alig tizenhétéves leányka állított be az ottani anyakönyvi hivatalba s követelte az anyakönyvvezetőtől, hogy őt eskettesse össze vőlegényével, ki most Olaszországban (?) katoná. Persze az anyakönyvvezető csakhamar belátta, hogy a szerencsétlen fiatal teremtés tébolyodott, miért is behívatta a kisbíró, s azon ürügy alatt, hogy lakásán fogja őt megesketni, elküldte a leányt atyja *Krisztin Stevo* házához. A szülők kérelme folytán a hatóság már megtette a szükséges intézkedéseket a leánynak tébolydába szállítása iránt.

— **(Mégmérgezett szarvasmarhák.)** A mezei egerek nagy pusztítást vittek véghez az idei nyáron Szigetvárott. Hogy elveszítsék őket, a gazdák egérmérget szórtak szét a mezőn. Az egerek egyrésze el is hullott; de helyette más nagy kár háramlott a gazdákra. Ugyanis — mint értesülünk — a szarvasmarhák arra járván, a mezőkön a merre a mérge el volt hintve, megmérgeződtek s *húsz darab szarvasmarha elkullott* ezideig s tizenöt beteg lett. A hatóság erre a legszigorubb intézkedéseket tette, hogy a szarvasmarhák a méreggel hintett területeken ne járassanak,

Irta: TIHANYI KÁROLY.

23

II. FEJEZET.

Az ifju Jenő báró most érkezett a székvárosba. Az »arany bárány« szálloda bérszolgája átvette lovát s jartatta a szálloda udvarán, míg Jenő az emeletre sietett magát az uti portól megtisztítandó.

Mi járatban van Jenő báró? Mit keres a három óra távolságban levő székvárosban? Miért nem jött a vonattal? A felelet nagyon egyszerű; a vonattal azért nem jött, mert az csak este 6 orakor indul a székváros felé s az alatt az idő alatt, míg ő kényelmesen vonaton ülne — a legszebb bankokat más ütné meg; igen, Jenő szenvedélyes kártyás. Legjobb barátja halálos ágyán s ő baráti kötelességének eleget vélt tenni, ha nála quasi condoleáló visitet tett s aztán vége. Kedden és pénteken pedig a székvárosban a kaszinó Makao bankjától elmaradni merő képtelenség, legalább ő reá nézve; s így Jenő, a kifogástalan gavallér, a szállodából ruganyos, életvidor léptekkel indult a kaszinóba.

A kaszinóban már együtt ült a rendes kompánia s úgy látszik, csupán Jenőre vártak, hogy a Makaot megkezdhessek.

— Hol voltál oly soká?

— Már azt hittük, el sem jössz.

— Mesélj hamar valamit Dénes grófról.

— Igazán belehal?

Ilyen és hasonló kérdésekre kellett Jenőnek felelnie, míg aztán — ki-ki kíváncsiságát kielégítve — a zöld asztalhoz ülhetett.

Egy órával, mielőtt hazulról elindult volna, alig néhány korona szerénykedett Jenő báró tárcájában; de nővére, kit pénzért szokott ostromolni — egész pénzét — minden megtakarított pénzét, valamivel többet, mint ezer forintot eléje lökött:

— Nesze, nekem már úgy sem kell semmi; de aztán hiába is kérsz tőlem — mivel több fölött nem rendelkezem.

Ezer forint! Ennyivel még sohasem ült kártyaasztalhoz. Néhány száz forintja rendesen volt, ha kártyázni akart, de ezer forintja e célra még nem volt.

Néhány osztásnál veszített, de aztán megfordult a szerencse és aztán állandóan Jenőhöz szegődött. Nem volt oly tétel, melyet meg nem ütött volna.

— Adok.

— Veszek, mennyi áll?

— Ezer forint.

A bankár felütött hetet — Jenő bizton kilencet s ez így ment éjfélig. Jenő nyeresége tizenhatezer forint volt készpénzben, hatezer forint követelés becsületszóra és egy gyönyörű négyes fogat, melyet negyvennyolc óra után a kastélyba kell szállítani Geyer milliomos földbirtokosnak. Geyer készpénzt ajánlott neki a fogat helyett, de Jenő konokul a négyes fogatot kívánta — a pénzről hallani sem akart.

— **(Körösmai verekedés.)** A kisfaludi körösmában véres verekedés volt a minap. *Kockár István*, ottani lakossal összeszólalkoztak *Kriszter József* és *Folk Jakab* s az összeszólalkozás hevében baltáival támadtak rá s több helyen súlyosan megsebesítették. A verekedésnek csak a többi vendégek közbelépése vetett véget s a megvert *Kockár István* feljelentette támadóit a bíróságnál, hol most folyik azok ellen az eljárás.

— **(Revolveres tolvaj.)** A sepsei szőlőhegyen — mint levelőnk írja — *Polgár Ferenc* hegyőrrajtaérte *Gombos András*, bodolyai lakost, a mikor az *Szabó Julis* szőlőjéből körtét lopott. A tettenért tolvajt a hegyőrrajta meg akarta zálogolni; azonban az revolvert rántott elő és lelővéssel fenyegette a hegyőrt, ha hozzá mer nyulni. A hegyőrnél fegyver nem lévén, hagyta elmenni a revolveres tolvajt, de természetesen nyomban feljelentette a hatóságnál s most a bíróság fog majd az életveszélyes fenyegetésre vetemedett tolvajjal beszámolni.

— **(Elevenedik a város.)** A hogy közeledik az iskolaév kezdete, kezd a város élénkülni. A kis és nagy diákok lassanként szállinkóznak vissza a felejthetetlen szünidőről, mint tavasszal a vándormadarak. A pótvizsgára utasított ifjak, kiknek a tanulás megkeserítette az egész szünidőt, folyó hó 30-án ülnek le, vagy másnap a vizsgálóbizottság elé a legjobb reménnyel s bizonyosan a legjobb készültséggel. Utánuk aztán tömegesen jönnek a fiúk és leányok és néhány nap múlva ismét visszanyeri Pécs városa rendes képét, megindul ismét a nyüzsgő élet.

— **(Beleesett az oltott meszbe.)** Ama baleseteknek, melyeknek a szülők gondatlansága az okozója s mely baleseteknek akár állandó rovatot nyithatnánk, már ismét áldozata van. Hidegkúton történt a dolog, hol — mint ertesütünk — *Krizmanics Pál* meszet oltott, melyivel lakóházát akarta meszelni. — Időközben azonban a gazdának valami dolga akadt a házban, bement, s ez idő alatt négy éves leánykája, *Krizmanics Rozika*, ki az udvaron játszadozott, odatutott a mesztartóhoz s kezeivel kezdett játszani a fehér folyadékban, míg végre egyensúlyt veszve, beleesett a meszesládába, hol a torró mesz súlyos égési sebeket ejtett a kis leány testén, kinek életbenmaradásához kevés a remény. A gondatlan apa ellen megtették a feljelentést.

— **(Testvérek egymás ellen.)** Nem a legjobb viszonyban élnek egymással Pellerden *Hajdu Ferenc* és *Hajdu József*. Testvérek volnának ugyanis és mégis a minap *Hajdu József* baltáival támadt *Hajdu Ferenc*re s azt több helyen súlyosan megsebesítette. *Hajdu Ferenc* feljelentette ezért testvérét a hatóságnál, a hol az utóbbi azzal védekezett, hogy ő azért volt kénytelen baltát fogni s azzal *Hajdu Ferenc*et megtamadni, mert az erőszakkal behatolt lakásába. Az ügyben most a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— **(Leesett a fáról.)** Köröscőnye pusztán egy béres gyerek szederre éhezett s lelépelt egy szederfára s úgy élvezte annak gyümölcsét, csak hogy nem sokáig, mert az ág, melyre nehezedett, letörtött alatta s a szerencsétlen a földre zuhant, még pedig oly súlyosan, hogy a fejét bevverte s bal kezét

kitörte. Kibálására csakhamar bevitték szülöleihez s rögtön orvos után láttak, ki azonnal gyógykezelés alá is vette.

— **(A Royal-kávéház gazdát cserél.)** A „Royal-kávéházat” szeptember elsején (szombaton) veszi át az eddigi tulajdonostól, *Berger Lajostól*, az új tulajdonos, *Kádár István*. Az új kávéház Temesvárról jön Pécsre, hol a temesvár-belvárosi kávéház az övé. Már ez maga a legjobb ajánlólevél az új tulajdonosnak, a ki bizonyára minden tekintetben igyekezni fog a közönség érdekeit kielégíteni s az elegáns berendezésű, szép kávéházat pontos és szolid szolgálással s a vendégek kényelmének biztosításával a pécsi közönség elsőrangú, kedvelt találkozóhelyévé teszi.

— **(Három hordó sör veszendőben.)** *Pribanics Mátyas* pécsi lakos fuvaros panaszt emelt tegnap a lothárdi községi elöljáróságnál, hogy a kocsiján volt sörszállítmányból, melyet Mohácsra kellett vinnie, három hordó elveszett. A kocsi panaszát folytán haladéktalanul megindították ez ügyben a nyomozást, mely azonban a panaszt tevő kocsisra igen furcsa eredménnyel járt, a mennyiben a nyomozás kiderítette, hogy a három hordó sör sem el nem vett a kocsirol, sem pedig le nem lopták róla, hanem úgy tűnt el *Pribanics Mátyas* tudtával, ki alkalmasint tudott a sörrel s a felelősségre vonatástól való féltelmében eszelte ki a sör eltűnéséről való mesét. A furfangos kocsi egyelőre a hatósági közegek félrevezetése miatt jelentették föl s a sör hovatünte iránt megindították a nyomozást.

— **(Furfangos tanonc.)** A tanonc furfang szinte kifogyhatlan s néha boszantják az embert. Sokszor használt módját alkalmazta ma délelőtt is egy kis cipész tanonc, hogy pár krajcárhoz jusson. A főutcán a főtrafik előtt a vízfolyásban buzgón keresett valamit s midőn már huzamosabb ideig hasztalanul keresett, keservesen elkezdett sirni. Csakhamar, körülállták s résztvevően kérdezték, hogy mit keres. Persze, hogy elvesztett hatosát kereste s még szivrehatóbban kezdett sirni, mire egy uriember megsajnálta s megajándékozta egy hatossal, mit a gyerek nagy örömeben megköszönni is elfelejtett. Nagy lelki megnyugvással nézegette a fiú a könnyen szerzett hatost s mikor a sarkon volt, önelégülten kezdett mosolyogni — hogy így rá tudott szedni egy jószívű uriembert.

— **(Csalódás.)** Egy kis fiú a sétatéren ma délelőtt meglátott egy pénztárcát, mely a földön hevert, azt persze nem vette észre, hogy rongyos s így gazdája azt úgy dobta el s nem pedig elvesztett jószág. Kileste az alkalmas pillanatot, mikor nagyon kevesen voltak a sétatéren s egy sebes mozdulattal felvette a földön fekvő tárgyat, aztán mohón nyitotta fel. Persze csalódott . . . S mit tehetett egyebet keserves csalódásában, minthogy földhöz vágta a rongyos tárcát s tovább ment.

— **(Félrelépett.)** Önkéntelenül az a kérdés merül fel, hogy ki lépett félre? Egy leány, *Morsi Katica*, fiatal leány. De ne tessék e kifejezést erkölcsi értelemben venni. Ma délelőtt a plébania-utcában, kikerülendő az előtte haladókat, oly szerencsétlenül talált félrelépni, hogy a ballaba kifoccamodott s mások segítségével tudott csak közeli lakására jutni, hol

rögtön helyreigazították kifoccamodott lábát. Valóban egészséges gondolat, hogy ezt az utcát aszfaltozzák, talán nem történik meg ilyesmi többet.

T a n ü g y.

(A pécsi püspöki jogliceum jog- és államtudományi karának a jövő 1900-1901-ik tanév első telére szóló tanrendje megjelent. A tanrend a következő: *Angyal Pál* dr. előadja a jogbölcsezetet heti hat órában, a büntető jogot heti öt órában s büntetőjogi szemináriumot tart heti egy órában. — *Bors Emil* dr. előadja az alkotmányi és kormányzati politikát heti öt-, a bevezetést a jog és államtudományokba heti két-, a teteles nemzetközi jogot heti négy s az állami alaptant heti egy órában. — *Friedl Károly* dr. előadja a római jog történelmét és institutióit heti nyolc órában, a római perjogot heti két órában. — *Jellachich István* dr. előadja a törvényszéki orvostant heti két órában. — *Késmárky István* dr. előadja a magyar alkotmány és jogtörténetet heti hét-, az egyházjogot heti hét órában. — *Kopcsányi Károly* dr. előadja az osztrák magánjogot heti hat- és a magyar magánjogot heti öt órában. — *Mihálffy Ernő* előadja a nemzetgazdaságtant heti öt- s a magyar pénzügyi jogot szintén heti öt órában. *Mutschenbacher Viktor* dr. előadja a peres és perenkívüli eljárást heti öt-, a kereskedelmi és váltojogot heti hat és a tengerijogot heti egy órában. — *Schaurek Bódog* dr. előadja a magyar közigazgatási jogot heti öt-, statisztika elméletét heti két-, összehasonlító statisztikát heti két- és az agrár törekvések statisztikai alapon heti egy órában. — *Rézbányai János* előadja a bölcsészeti erkölcsant heti négy órában. A beiratások az 1900/1901-iki tanév I. felére folyó évi szeptember hó 1—8-ig történnek; e tekintetben a joghallgató urak a szerv szabályzat 47. és 48. §§-ra, a tandíj fizetést illetőleg pedig ugyanannak 19. 20. és 21. §§-ra figyelmeztetnek. Azon joghallgatók, kik a tandíj alól való felmentésre igényt tarthatni vélnék, az eziránti folyamodványaikat kellően felszerelve és a tanári karhoz címezve, a beiratáskor az igazgatónál nyújtják be. A pót- és ismétlővizsgálatok f. évi szeptember 9—15-ig fognak tartatni. Az előadások szeptember hó 16-án kezdetnek meg, míg a „veni sancte” szept. 9 én lesz.

T Á V I R A T O K.

— **A hőség áldozata.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Budapesten *Katz Miklósné* ma délelőtt a nagy hőség-től a *Kosuth Lajos* utcán összeesett. Eszméletlenül szállították a kórházba, hol az orvosok napszurást konstataáltak nála.

— **A román királyi pár utazása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A román királyi pár ma reggel Budapesten átutazott Bécs felé. A király az udvari váróteremben megreggelizett.

— **A khinai háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Sanghaiból jelentik, hogy az idegen konzulok rosszaságukat fejezték ki a városnak Peking felszabadítása örömére tervezett kivilágítása

felett s értesítették a városi hatóságot, hogy a kivilágításban nem vesznek részt.

Beszélik, hogy az angolok a Jangce-völgyében fontos lépésre készülnek.

— **Háboru Délafrikában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Roberts** lord jelenti, hogy a folyó hó huszonhatodik ütközetben öt embere elesett és ötvennyolc megsebesült.

— **Vasuti katasztrófa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap Salzburgtól tizenhárom órányira egy hidról lezuhant egy tehervonat. *Öt ember szörnyet halt.*

— **Sörárpa vásár Miskolcon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Miskolcra távirják, hogy a mai délutáni sörárpavásár az ideai árpatermeléshez képest igen szépen sikerült s iránta országos az érdeklődés. Ausztriából is vannak vevők. Jelennak a gazdasági egyesületek képviselői, számos előkelő gazdag nagykereskedő és sörgyáros. A vásárra ötszáz waggon áru hozatott fel; a vételkedv kielégítő. Ma délig a vásárra hozott mennyiség harmadrésze elkelt, minőség szerint 12 koronától 17 koronáig. A vásár a délután folyamán élénkségében egyre emelkedett.

— **Öngyilkos bankhivatalnok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Jób Károly**, az „Egyesült fővárosi Takarékpénztár“ igazgatójának fia, egy fiatal bankhivatalnok, ki az utóbbi időben rendkívül ideges volt, Budapesten ma reggel *apja házában negyedik emeletéről levetette magát és szörnyet halt.* Tragikus tettének okát nem tudják. Rendkívül szorgalmas hivatalnok volt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések

Schlauch-féle villatelepen

egészséges, száraz lakások
 bérbeadók
 s az egyes villák el is adók.

Bővebbet Indóház-utca 17. sz.
 alatti építési irodában.

Pénzkölcsönt

kötelezvényre és váltóra, állami, megyei, városi, gazdasági magántisztviselőknek és hitelképes egyéneknek kieszközlők **5—20 évi törlesztésre**, előleg nélkül, gyorsan, discretióval. **Alacsony kamat.** Néhány pesti pénzintézet képviselőiben itt tartózkodom. Czimem e hó végéig: **Somogyi Imre, Mohács, poste restante, 1-től, 3-áig Pécs, poste restante, azontul pedig Budapest Uj-utca 22. szám.**
(Válasz-bélyeg.)

A pécsi nyilvános 3 osztályu Porges-féle

FELSŐ KERESKEDELMI ISKOLA

jövő (26 ik) tanéve f. év szeptember hó 1. napján nyilik meg.

Ez az intézet az ország többi felső kereskedelmi iskoláival (akadémiakkal) teljesen egy rangban áll és a végzett növendékek az érettségi vizsgálat letételével **az egy évi önkéntesi jog** kedvezményében részesülnek.

A beiratások az intézet helyiségében **Pécsett (Kossuth-utca 5. sz.)** történnek f. é. augusztus hó 31-től kezdve.

Ugyanott folynak a beiratások

a nyilvános polgári fiu-iskolába,

mely Pécs szab. kir. város segélyezése mellett nyilt meg.

Bővebb felvilágosítást nyujt

az igazgatóság.

Pécsett, 1900. évi augusztus hó.

Ezen rovat alatti hirdetések ára
 10 szóig 40 fillér, — minden
 további szó 4 fillér.

APRÓ HIRDETÉSEK.

KISHIRDETÉSEK elfogadta
 nak a kiadóhivatalban és az
 elárúsító helyeken.

Lapunk **egyes számai** kaphatók és **kishirdetések** elfogadtnak a következő helyeken:

Breisach Aranka,
 (tőzsde, Irgalmasok-utca 2. sz.)

Grosz József,
 (tőzsde, Jókai-tér.)

Gyimóthy Gyula,
 (fűszerkereskedés, Vásár-tér sarkán.)

Habler Anna,
 (tőzsde, Pécsi Takarékpénztár átellen.)

Herdlein-féle tőzsde,
 (Király-u. Lyceum-templom átellen.)

Kugler József,
 (fűszerkereskedő, Makár-utca)

Léhner Béla,
 (fűszerkereskedés, Korona-vendéglő.)

Molnár János,
 (fűszerkereskedés, Király-utca.)

Rözge István,
 (fűszerkereskedés, Bátor és Klimó-u. sark.)

Sipos János,
 (fűszerkereskedés, Pálya-utca.)

Özv. Tausz Vilmosné,
 (dohánytőzsde, Király-utca 1. sz.)

Magyar-, német- és szerb nyelvet beszélő, jó bizonyítványokkal bíró, 19 éves **kereskedő-segéd** azonnali belépésre bárhol alkalmazást keres. Cim: Wimmer Antal, Pécs, alsómalom-utca 13. szám.

Egy szoba és konyhából álló lakás kiadó Percel-utca 35. számú házban.

Kedvesem! Mindent megkaptam, a bizonyos levelet ne keresse, semmi baj, a kedves viszontlátás reményében üdvözlöm én.

Paradicsom 25 kgs. kosár 2 korona, *buzdovány-körte* 5 kgs. kosár 1 kor. *Csemege-szőlő* 5 kgs. kosár 3 kor. *Sárga dinnye* telelhető nápolyi, nagy-

ság szerint 1 koronától kezdve, házhoz szállítva, kosár nélkül, éres szerint rendelhető *Teleki Zsigmondnál siklósi országot 29. szám.*

Cserépkályhák, régi alakok, olcsó áron eladók. Érdeklődők forduljanak a kiadóhivatalhoz.

Iskolás fiukat és leánykákat teljes ellátásra havi 18—20 frtért elfogad egy uri család. Ugyanott egy butorozott szoba kiadó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Duplex petroleum lámpák — gázvilágítás bevezetése miatt — olcsó áron eladók. — Cim a kiadóhivatalban.